

[Inger Stilling Pedersen]

til at se over tysk TV. Jeg synes, det er meget, meget væsentligt, at vi fortsætter derne-
de, og at vi giver dem denne mulighed.

Med hensyn til opbakning kan man jo ikke altid måle den i kroner og øre. Der kan jo være nogle, der mener, at man i forvejen betaler licens nok til Danmarks Radio, og så måske kvier sig en lille smule ved at skulle af med ekstra penge. Jeg tror bestemt ikke, at det er interessen, der er noget i vejen med.

Vi slutter helt op bag lovforslaget og håber, at vi hurtigt kan få det vedtaget.

Poulsgaard (FP):

Lad det være sagt med det samme: vi kan også støtte lovforslaget, men jeg vil da godt give hr. Tinning en lille smule ret. Det er da forfærdeligt, som de bliver ved med at trække det ud. Det, vi mangler, er simpelt hen at få brudt Danmarks Radios monopol. Vi mangler simpelt hen at få vedtaget en lov, så vi kan få noget reklamefinansieret fjernsyn. Det ved jeg godt at jeg ikke kan give ministeren skyld for, men vi støtter altså dette forsøg.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg vil gerne takke det store flertal af ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget, og det tegner jo til, at vi kan få en hurtig og effektiv udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om ændring af lov om kommuners og amtskommuners bidrag til statslige

og private skoler og kurser. (Indførelse af mellemkommunal refusionsbestemmelse vedrørende personer anbragt i institution og pleje m.v.).
(Fremsat 31/10 85).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 56:

Forslag til lov om ændring af lov om specialundervisning for voksne. (Indførelse af mellemkommunal refusionsbestemmelse vedrørende personer anbragt i institution og pleje m.v.).
(Fremsat 31/10 85).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

J. K. Hansen (S):

De to lovforslag, L 55 og L 56, vi har til behandling her, er jo, som det også står i ministerens fremsættelsestale, en følge af, at der i december 1984 blev foretaget en ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

Vi har naturligvis undersøgt tingene lidt nærmere ude omkring og har da også forstået, at kommuner og amtskommuner ikke har nogen indvendinger mod forslaget, så jeg kan meddele ministeren, at vi fra socialdemokratiet alvorligt vil overveje at støtte forslagene.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg skal på den konservative folketingsgruppes vegne meddele, at vi kan tilslutte os disse lovforslag.

Hanne Severinsen (V):

Jeg kan på venstres vegne sige, at vi også kan støtte lovforslagene.

Det kan se lidt indviklet ud, men i virkeligheden er det udtryk for, at man sidste år fik lavet nogle ændringer i refusionsordningerne uden at tage visse af uddannelsesinstitutionerne i ed, og det er det, man nu får rettet op på. Det er i øvrigt noget, som Kommunernes Landsforening støtter, så vi vil også tilslutte det vores støtte.

Riishøj (SF):

[Riishøj]

Jeg kan på SFs vegne tilslutte mig de korte taler. Der er ikke noget i vejen for, at vi kan støtte disse lovforslag og undtagelsesvis dermed støtte forslag fra regeringens side.

Pia Kjærsgaard (FP):

Ja!

Ole Vig Jensen (RV):

Vi kan fuldt ud støtte lovforslagene.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Tak!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 63:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion m.fl. love. (Arbejdsgiverfinansieret befordringsgodtgørelse for EFG-elever og lærlinge).

Af Nørgaard-Sørensen (S) m.fl.
(Fremsat 6/11 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Indledningsvis skal jeg bemærke, at dette lovforslag ikke tager hensyn til det forslag, som jeg på regeringens vegne den 16. oktober fremsatte vedrørende ændring af AER-systemet. Hvis det forslag, vi her har til behandling, skal betragtes som et alternativ til det, regeringen har fremsat, kan jeg naturligvis ikke gå ind for det.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde her i tinget i foråret, da vi behandlede lovforslagene om ophævelse af de befodringsordninger, som socialdemokratiet nu vil genindføre, at disse elever, selv om man ikke kan sige, at de har høje lønninger, dog er så langt bedre stillet end dem, der får Statens Uddannelsesstøtte, at jeg mener, de med rimelighed selv kan betale deres transportudgifter, som jo i øvrigt er fradragsberettigede.

I denne forbindelse vil jeg godt erindre om, at eleverne med de store afstande kan optages på skolehjem, hvor de betaler ca. 25 kr. om dagen. For elever, der alligevel har særlig belastende befodringsudgifter, indførte vi som bekendt en særlig puljeordning, hvortil der er afsat 5 mill. kr. årligt. Denne pulje sikrer, at elever med særlig store afstande kan få hjælp til deres transport.

Jeg ved godt, at der visse steder har været problemer med fordelingen af denne pulje, og at man enkelte steder kan påpege, at elever har fået ganske store udgifter. Det er naturligvis noget, vi følger meget nøje i ministeriet, og hvis der bliver brug for at justere på fordelingen af beløbet, måske også på beløbet størrelse, er det naturligvis noget, vi må overveje.

Allerede i foråret afviste jeg et tilsvarende forslag om en arbejdsgiverfinansieret befodringsordning, ikke fordi det ikke kunne være tiltrækkende for mig, for det er unægtelig en nem løsning for en minister – sikke en masse nye gode ordninger, vi kunne få, hvis vi bare kunne lade arbejdsgiverne betale dem – men det ville jo svække den disciplin, vi pålægger os selv i forhold til erhvervslivet. Som regering forsøger vi hele tiden at prioritere omkostningspolitikken højt, og dette at skaffe nye og flere uddannelsespladser på områder med gode beskæftigelsesmuligheder prioriterer vi højest; til gengæld må vi så prøve at holde styr på udgifterne de andre steder. Man kan være uenig i denne prioritering, men det er altså forklaringen på, at vi gennemførte denne besparelse i foråret.

I øvrigt kan jeg oplyse, at det foreliggende forslag fra socialdemokratiet rummer en række store administrative problemer, som jeg meget gerne vil oplyse udvalget om. Jeg synes ikke, jeg skal stå og holde et langt foredrag om det her.

Connie Hedegaard (KF):